

Lukáš 23:34: „Ježiš povedal: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“

Bratia a sestry v Pánu!

Ježiš v najťažšej situácii, akú môžu ľudia spraviť niekomu, ukazuje lásku. V čase, keď mohol povedať: „Bože, neodpusť im“, hovorí: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“

Mohol ho kričať po pomste. Silák Samson, keď si z neho poviazaného robili zábavu Filištínci, sa modlí takto: „Ó, Hospodine, Pane! Spomeň si na mňa a posilni ma len tentoraz, nech sa aspoň vypomstím Filištíncom za jedno z mojich dvoch očí.“ Sudcovia 16:28

V mnohých rozprávkach ako výkrik po spravodlivosti znie volanie: „Do roka a do dňa.“ To ešte aj chápeme a spolucítíme s hrdinom.

Ale niekedy sa ide ďalej. „Oko za oko“, to je heslo, ktoré znie v každom čase. A išlo by aj to ďalej, keby sa chcelo.

Ale predsa sú ľudia, ktorí sa zapreli a dokázali lásku v dokonalosti. Je to láska, ktorá presahuje ľudské chápanie. Je to láska, ktorá môže byť len od Boha, pretože človek sám od seba takého sebazapretia nie je schopný.

Poľský bojovník sa obrátil ku Kristu, zložil svoju rovnošatu, odložil zbraň, majetok rozdal dobročinným spolkom a stal sa mníchom. Ako takýto chodil po žobraní pre nemocnicu. Raz prišiel do siene, kde sedeli viacerí hráči. Poprosil ich, aby niečím prispeli na zbierku a keď si ho vôbec nevšimli, o to vytrvalejšie začal prosiť. Tu jeden gróf vyskočil a dal mu zaucho. V mníchovi zovrela jeho niekdajšia vojenská krv, ale sa premohol a povedal: „To bolo pre mňa, prosím si však niečo aj pre svojich chorých!“ Násilník na takéto niečo nebol pripravený, preto sa veľmi zahanbil, pýtal o odpustenie a nemocnici daroval 10.000 zlatých.

Vždy, keď človek hľadá na kríž, uvedomuje si veľkosť Božej lásky. Pán Ježiš nemusel ani volať po pomste, pretože bolesti na kríži boli také nesmierne, že človek vôbec nebol schopný niečo myslieť. Ale Ježiš predsa myslí. Myslí na tých, ktorí mu ublížili a prosí o odpustenie.

Ježiš dokázal spojiť slová a činy. To je niekedy pre nás ťažké. My vieme, čo by sa malo, ale rozdiel medzi tým, čo je, je veľmi veľký. Myslíme na kresťanstvo ako ideál a žijeme pohanstvo v praxi.

U Ježiša tomu nebolo. Raz sa ho apoštol Peter spýtal, koľko krát má odpustiť. Pán Ježiš mu povedal: „Nehovorím ti, že až do sedem razy, ale až do sedemdesiatkrát sedem razy!“ Matúš 18:22

Pri odpúšťaní ide o celkový postoj, ktorý máme mať stále, nie o rátanie, koľko krát sme odpustili. Ježiš to čo povedal Petrovi aj dokázal v tej najťažšej situácii.

Kresťanská zrelosť sa dokazuje v láske. V túžbe po odpustení v túžbe a po dokazovaní v láske. Tam kresťania dokazujú lásku, tam, kde ju žijú tam, je pravá duchovnosť. Platí naopak. Kresťania v Korinte dostali množstvo duchovných darov od Pána Boha. Ale v ich živote bolo malo lásky. Apoštol Pavol im hovorí: „Ste ešte telesní, keď sú žiarlivosť a sváry medzi vami.“ 1. Korinským 3:3

Nech tvoj život je poznačený láskou! Na internete bola jedna krásna výzva: „Ľudia sú nerozumní, nelogickí a sebeckí – ale aj tak ich miluj! Ak robíš dobre, ľudia ťa obvinia zo sebeckých, zisťných pohnútok – ale aj tak rob dobre. Ak si úspešný, získaš si falošných priateľov a skutočných nepriateľov – ale aj tak buď úspešný. Na dobro, ktoré konáš sa zajtra zabudne – ale aj tak rob dobro. Čestnosť a úprimnosť ťa urobia zraniteľným – ale aj tak buď čestný a úprimný. Čo si po celé roky budoval sa môže za jednu noc stratiť – ale aj tak buduj. Ľudia čo naozaj potrebujú pomoc ťa možno napadnú – ale tak pomáhaj. Daruj svetu to najlepšie čo máš a udrú ťa do tváre – ale aj tak daruj svetu to najlepšie čo máš.“

Bratia a sestry v Pánu!

Ježiš hovorí: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“ To je tragédia! Ľudia robia zlo a vôbec si neuvedomujú, že robia zle. Apoštol Pavol hovorí o tých, ktorí neprijali evanjelium toto: „My však hovoríme múdrosť medzi dokonalými; pravda, nie múdrosť tohto sveta, ani kniežat tohto sveta, ktoré hynú, ale hovoríme múdrosť Božiu, skrytú v tajomstve, ktorú Boh pred vekmi určil nám na slávu, a nikto ju nepoznal z kniežat tohto veku, veď keby ju boli poznali, neboli by Pána slávy ukrižovali.“ 1. Kor.

Ľudia, ktorí ukrižovali Pána, ktorí nevedeli, čo robia. Apoštol vyznáva o židoch, ktorí neprijali Krista: „Lebo vydávam im svedectvo, že horlia za Boha, ale nie podľa správneho poznania; keďže nepoznajú spravodlivosť Božiu a snažia sa uplatňovať svoju, nepoddali sa spravodlivosti Božej.“ Rímskym 10:2 - 3

Ich srdce bolo plné horlivosti pre sväté veci, ale hlava plná svojej spravodlivosti. Ale to isté sa stávalo aj kresťanom. Srdce bolo v nebi a hlava v pekle.

Blaise Pascal, francúzsky matematik povedal: „Srdce má svoje dôvody, ktoré rozum nepozná.“ Doslova znie jeho výrok takto: „Srdce má svoje rozum, ktorý rozum nepozná.“

Aj my sme niekedy vnímali, že rozum chcel niečo iné a srdce niečo iné. A bola sa veľmi ťažké rozhodnúť. V tej situácii je veľmi potrebné prosiť Pána Boha, aby nám dal poznať, čo je správne, aby sa ľudia okolo nás nemuseli vzdychať a modliť sa: „Bože, odpusť mu, lebo nevie, čo robí.“

Ježiš sa modlí: „Ježiš povedal: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“ Lukáš 23:34

Nehovorí len: „Odpúšťam im“, ale prosí, aby aj Nebeský Otec im odpustil. Pretože to čo sa stalo, je rana aj pre Boha.

My aj keď dobre robíme, ale aj keď zle robíme ani si nevedomujeme, čo vlastne robíme a akí to má dosah. Pán Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Matúš 25:40

Keď teda dobre robíme, má to dosah až do večnosti. Má to dosah až k Ježišovi Kristovi. Ale platí to aj naopak!

List židom veľmi varuje všetkých kresťanov, ktorí nežijú sväte: „Lebo nie je možné, aby tí, čo už raz boli osvietení a okúsili nebeský dar, tí, čo sa stali účastníkmi Ducha Svätého a okúsili utešenú reč Božiu i silu budúceho veku, a potom predsa odpadli - aby tí boli znova privedení k pokániu, keď na svoju škodu znova križujú Syna Božieho a vystavujú Ho posmechu.“ Židom 6:4-6